

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatro Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

33. de matrimonio antiquorum patrum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

debetur exigis, sed reddis quod debes uxori.
Idem Apost. nec ad tempus ut vacent orationi, nisi ex consensu voluit coniuges carnali inuicem fraudari debito.

CAP. Tertium. *Etsi liceat poscenti
semper reddere debitum, non
tamen semper exigere.*

li. de q. no. 8. vet. testam. c. 127. 38. q. 4. c. no. 0. portet.

VNde Aug. Quoties enim vel dies natiuitatis, vel relique festiuitates aduenerint, non solum à concubinarum consortio, sed etiam à propriis vxoribus abstinerent: Nec solum in opere carnali obseruanda sunt tempora, sed etiam in celebrandis nuptiis, sec. illud, Non oportet à septuagesima vsque ad octauam paschæ, & tribus hebdomadis ante festum D. Iohannis, & ab aduentu Domini vsque post Bpiphaniam celebrare nuptias.

DE DIVERSIS CONIUGIORUM LEGIBUS.

DISTINCT. 33. CAP. Primum.

Vxorum pluralitas fuit aliquando licita.

PRO varietate temporum varia inuenitur dispensatio conditoris. Ab exordio enim temporis inter duos tantum, scilicet Adam & Euam, dicente Domino, Homo adhaerebit uxori suæ, & erunt duo in carne vna.

NN ij

283. a.

2. **Primus** autem omnium Lameth duas legitur simul habuisse vxores. Et hoc in eo *gen. 4.* arguitur, quia pro expletione carnalis voluptatis id fecisse perhibetur. Postea verò cum iam pene omnes homines falsis diis seruirent, paucis in cultu Dei permanentibus, consultum est à Deo plures in matrimonio copulare sibi, ne illis paucis deficientibus, cultus & noticia Dei deficeret. Vnde *gen. 16* Abraham viuentē vxore ad ancillam intravit: *gen. 29* Iacob etiam liberis & ancillis se copulauit. & filii Loth, patre ebrio vsæ sunt. de quibus August. Antiquis iustis non fuit peccatum quòd pluribus fœminis vtebantur: nec contra naturam hoc faciebant, cum non lasciuiendi causa, sed gignendi hoc facerent: nec contra morem, quia eo tempore ea fiebant: nec contra præceptum, quia nulla lege erat prohibitum. Idem alibi, Antiquis temporibus cum adhuc salutis nostræ mysterium velaretur, iusti officio propagandi nuptias contrahebant: non victi libidine, sed seducti pietate. *lib. de bo. con. iug. c. 15. supra c. 14.*

C A P. Secundum. Non est præferenda virginitas Iohannis castitati abrahæ.

Istud ostendit August. inquit, Sicut non *suprà* est impar meritum patientiæ in Petro *c. 27.* qui passus est, & in Iohanne qui passus

non est: sic non est impar meritum continentiae in Iohanne, qui nullas expertus est nuptias, & in Abraham, qui filios genuit. Nam illius coelibatus, & istius connubium pro temporum distributione Christo militarunt: sed continentiam Iohannes in opere, Abraham in solo habebat habitu, &c.

Item Hierony. Quis ignoret sub alta dispensatione Dei omnes retrò sanctos eiusdem fuisse meriti, cuius nunc Christiani sunt? Quomodo Abraham antè placuit in coniugio, si nunc virgines placent in castitate? Seruitit ille legi & tēpori suo, seruiamus & nos legi & tēpori nostro, in quos fines seculorum deuenerunt.

22. q.
c. quis
igno-
ret.
1. cor.
20.

CAP. Tertium. In lege Moysi certus gradus & numerus prohibebatur.

LEgis verò tempore interdixit Moses carnalem copulam fieri cū matre, cū nouerca, cū sorore, cū nepte, cū amita, cū matertera, cū nuru, & aliis quibusdam. Permisit autem diuortium fieri, dato libello repudij, in quo vir scribebat causas, pro quibus vxorem repudiabat. Permisit autem aliam ducere, dato priori libello, quod propter duritiam cordis eorum permittum Christus dicit. Generaliter etiam multiplicatio vxorum prohibita est.

NN iij

282. a.

mīsum est autem regi plures habere, sed nō multiplicare. Sed lege Christi reducta est lex nuptiarum ad priorem honestiorēque institutionem, ut vnus vni, in figura Christi & Ecclesiæ, coniungatur.

DE PERSONIS LEGITIMIS.

DISTINCT. Trigesimæ quartæ
CAP. Primum.

De matrimonio sec.
causam materiam.

Inter legitimas personas matrimonium fieri debet.

Personæ legitimæ.

Legitimæ iudicantur personæ sec. statuta patrum, quæ diuersa sunt. Aliæ nanque fuerunt legitimæ ante legem, aliæ sub lege, aliæ in tempore gratiæ. Item in primitiua Ecclesia quædam erant legitimæ, quæ modo non sunt. Earum verò quæ modo legitime sunt vel illegitimæ, quædam sunt plenè legitimæ, quædam omnino illegitimæ, quædam mediæ. Plenè legitimæ sunt, quibus non obuiat votum continentie, vel ordo sacer, vel cognatio, vel dispar cultus, vel conditio, vel naturæ frigiditas, & si quid est aliud. Penitus verò illegitimæ sunt per votum, per ordinem, per cognationem, per disparem cultum. Mediæ verò sunt, nec plenè legitimæ, nec omnino illegitimæ, per

33. q. 1.
c. quod
autem.

33. q. 3.
c. si per
fortia-
rias.